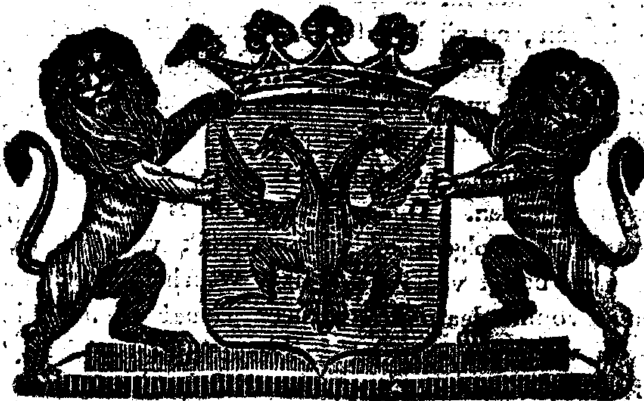
Ao. 1827. No. 32.

ARNHEMSCHE COURANT.

Donderdag den 15 Maart.

WEENEN, den 6. Maart.

De *Oostenrijksche Beobachter* behelst heden berigten uit Corfu van den 16. Februarij. Volgens dezelve, had men, door een vaartuig, dat den 9. Februarij eene haven niet ver van Athene verlaten had, tijding, dat de blokade der citadel van die stad door den seraskier *Reschid*-pacha zoodanig vernaauwd was, dat de bezetting gebrek aan levensmiddelen begon te lijden. *Fabvier*, die bij zijne komst wel krijgsbehoeften, maar geen leeftogt medegebragt had, zou reeds tweemaal vergeefs beproefd hebben om zich door het Turksche belegerings-korps door te slaan. Ook zou de bezetting reeds voorslagen tot eene kapitulatie gedaan hebben, welke echter verworpen waren.

Omtrent *Ibrahim*-pacha in Morea heeft men geene zekere tijdingen. Volgens sommigen, zou hij in het midden van Januarij van Modon naar Tripolitza opgebroken zijn; volgens anderen zou hij zich (dit is het minst waarschijnlijk) met het grootste deel zijner troepen, te Navarino ingescheept hebben, om of Hydra aan te tasten of naar Candia te zeilen, om de Grieken Karabusa weder te ontnemen, hetwelk de Grieken tot verzamelplaats dient, om de gemeenschap met Egijpte moeijelijk te maken.

Karaiskaki schijnt, na het laatste gevecht bij Velitza, zich naar West-Griekenland gewend te hebben, hetzij omdat hij op eene sterke Turksche magt gestooten heeft, of omdat hij zich met *Makri*, die eenen togt naar de zwak bezette streken van Missolunghi had ondernomen, heeft willen vereenigen. Volgens brieven uit Prevesa van den 3. Februarij, zegt de *Beobachter*, zou hij tusschen Salona en Lepanto door de Turken aangegrepen en geslagen zijn. — De Turksche bevelhebbers hadden in het begin van Februarij boden met geld uitgezonden, om ten spoedigste levensmiddelen naar Missolunghi en Lepanto te bezorgen, wijl deze plaatsen daaraan gebreken leden.

FRANKFORT, den 12. Maart.

Volgens eenen brief uit Corfu van den 13. Februarij, zouden de bouwvallen van Missolunghi in den avond van den 5. Februarij weder door de Grieken zijn bezet geworden. Men ziet de bevestiging dezer tijding te gemoet.

De gewone post uit Konstantinopel is nog niet aangekomen, waarschijnlijk doordien de rivieren buiten hare oevers getreden zijn. Te Triest had men den 2. dezer, door buitengewone gelegenheid, berigten uit Konstantinopel van den 8. Februarij, volgens welke de Russische gezant, de heer van *Ribeaupierre*, aldaar aangekomen was.

LONDEN, den 9. Maart.

In de zitting van het lagerhuis van den 7. dezer, is de motie afgehandeld van sir *Francis Burdett*, om de wetten, ten gevolge waarvan de Roomsch Katholijken tot het genot van eenige burgerregten niet bevoegd zijn, in overweging te nemen, met oogmerk om hen daarvan te ontheffen. Men herinnert zich niet, dat het lagerhuis ooit zoo voltallig is geweest als in deze zitting: er waren niet minder dan 548 leden tegenwoordig. Het gevolg, bij de motie bedoeld, was, dat de Roomsch-Katholijken, personen van hun kerkgenootschap tot leden van het lagerhuis zouden kunnen benoemen; dat Roomsch-Katholijke lords zitting in het hoogerhuis zouden kunnen nemen; en dat ook Roomsch Katholijke ingezetenen tot hooge staatsambten zouden kunnen benoemd worden; dus dat de Roomsch-Katholijken aandeel in de wetgeving en het staatsbestuur zouden verkrijgen. De overige regten van ingezeten en burger bezitten zij: hunne godsdienst oefenen zij vrij en onbelemmerd uit; zij hebben het kiesregt van leden (Protestantsche) van het lagerhuis en zijn benoembaar tot posten, bij het leger en het zeewezen tot de hoogste graden. Driemalen, laatstelijk in 1825, is bij het lagerhuis reeds goedgevonden, dat aan de Roomsch-Katholijken alle burgerregten, zonder onderscheid, zouden worden toegestaan; doch het hoogerhuis heeft er telkens tegengestemd. Sedert is het lagerhuis vernieuwd geworden, d. i. er heeft eene nieuwe verkiezing van leden voor zeven jaren plaats gehad; het is dus gedeeltelijk anders zamengesteld, en de vraag was dus nu, of dit huis bij de stemming over deze zaak gelijk zou zijn aan de vorige. Op de beantwoording derzelve was aller aandacht gevestigd. In Ierland heeft men sedert eenigen tijd eene dreigende houding aangenomen, een aantal volksmenners voeren openlijk de allerhevigste taal, en te Dublin bestaat eene „Katholijke associatie" welke een algemeen bestuur uitoefent en zich door eenen zeer vijandigen geest kenmerkt, in het voorstaan der belangen van de Roomsch Katholijken. Dit moest de nieuwsgierigheid naar de beantwoording der vraag nog verhoogen. De uitslag der stemming is niet gunstig geweest voor de Roomsch Katholijken. Van de 548 leden, hebben er zich 272 tegen de motie van sir *Burdett* verklaard, en dezelve is dus met eene meerderheid van 4 stemmen verworpen. Onder de verdedigers der motie hebben zich onderscheiden de procureur-generaal van Ierland, de heer *Plunkett*, en de minister *Canning*. De eerste zeide, dat de uitsluiting der Roomsch Katholijken van de voorregten der constitutie ten hoogste onbillijk was, en beweerde, dat degenen, welke deze uitsluiting voorstonden, gedreven werden door de ongegronde vrees, dat men geen vertrouwen kon stellen in de Roomsch Katholijke gemeente, zoo als zij door hare priesters geleid wordt en staat onder het gebied van een buitenlandsch opperhoofd; terwijl intusschen de meerderheid der Roomsch Katholijke priesters in Ierland zich door een goeden geest onderscheidde en de gemeente in vrede zocht te houden; en niets eene gevaarlijke werking van het buitenlandsche opperhoofd voor den staat bewees. Het verleenen der bedoelde regten zou, naar zijn oordeel, strekken om de duurzame rust van Ierland te verzekeren. Volgens den minister *Canning*, was deze anders nimmer te verwerven. In eene zeer welsprekende redevoering verdedigde hij de zaak der Katholijken. Toen Ierland met Engeland werd vereenigd, werd hun, zeide hij, het uitzigt gegeven op het genot der regten, welke hun tot nog onthouden zijn. Wijlen de minister *Pitt* had het stellig voornemen, om hen die regten te verzekeren; de staatkundige gevoelens van wijlen *George III.* alleen schenen hem belet te hebben om zijn voornemen te volvoeren. Hij (de heer *Canning*) had de zaak der Katholijken altijd verdedigd en bleef dezelve ook nu voorstaan. De minister van binnenlandsche zaken, de heer *Peel*, daarentegen, verklaarde zich tegen het verleenen van eenige verdere voorregten aan de Katholijken, omdat hij de inwilliging daarvan als gevaarlijk voor het behoud der gevestigde orde van zaken beschouwde. De Roomsche kerk had, naar zijne meening, eene strekking naar eene algemeene heerschappij en was steeds innerlijk vijandig tegen andere kerken gestemd. Constitutien waren over het algemeen geenszins wat zij beminde, en die van Engeland, welke op het Protestantsche grondbeginsel rustte, moest haar dan wel bovenal hinderlijk zijn. De Roomsch Katholijken in de wetgeving en het staatsbestuur toegelaten, was haar een middel in de hand gegeven, om die constitutie te ondermijnen. Dat zulks niet gebeuren zou, daarvoor kon men geene zekerheid geven. Men had van de vredelievendheid der geestelijkheid in Ierland gesproken; maar hij kon daaraan bezwaarlijk geloof slaan, daar hij niet minder dan elf prelaten had geteld, die leden van de „Katholijke associatie" waren. — De oproerige geest van die associatie is bij de verdedigers zoo wel, als bij tegenstanders der motie, ten sterkste veroordeeld geworden. Velen, zoo in als buiten het parlement, die vroeger gunstig over de bedoelde zaak der Katholijken dachten, zijn door het bedrijf dier associatie tot andere gevoelens gekomen. Aan de tegenstanders van den maatregel geeft dit bedrijf eenen magtigen steun. Aan zijde der voorstanders, zeggen zij, wordt beweerd, dat het toestaan der regten, welke de Katholijken nog ontberen, onvermijdelijk is, indien er een einde zal komen aan de onlusten, waardoor Ierland wordt geschokt. » Wij kunnen niet toestemmen, dat dit doel er mede zal worden bereikt. Al hetgeen tot dus verre is ingewilligd, heeft slechts nieuwe eischen voortgebragt. Na ontheven te zijn van de zeer strenge wetten, die eens noodig werden geoordeeld om de protestanten voor aanrandingen te beveiligen, hebben de Katholijken gevraagd om stem te hebben bij de benoeming van leden in het parlement. Dit is hun toegestaan. Vervolgens zijn zij benoembaar geworden tot onderscheidene ambten, waarvan zij vroeger uitgesloten waren. Wat is het gevolg geweest? Dat er nieuwe eischen zijn gedaan, en wel ten laatste met de grootste onstuimigheid en met bedreigingen verzeld. Staat nu alles toe wat heden gevraagd wordt, wie verzekert ons, dat de stem der misnoegden niet meer gehoord zal worden? Wie staat er ons borg voor, dat er dan niet zal geroepen worden over het onverdragelijke, dat er geen Katholijke Vorst op den troon mag geplaatst worden? Niemand; en de tegenwoordige leidslieden zouden de Iersche boeren door dit geroep in dezelfde gisting weten te brengen als thans. Het onstaatkundigste van alles zou wel zijn, dat men blijken gaf van uit vrees de gedane eischen in te willigen." Zoo redeneert men van den kant der tegenstanders. Niet zonder belang is de opmerking, dat er evenwel 272 van de 578 leden in het lagerhuis zijn geweest, die voor de zaak der Katholijken gestemd hebben. De minister *Canning* zeide: ofschoon ik bespeur, dat de weerzin des lands tegen de Katholijke zaak grooter is, dan hij geweest is, ben ik echter zoo zeer overtuigd, als ik van eenige zaak in opzigt tot de toekomst overtuigd kan zijn, dat de in dit Huis bijgebragte redenen en de herhaalde overweging van het onderwerp, de oppositie eindelijk zullen overwinnen; en ten laatste eene billijke en menschelijke staatkunde ten aanzien der Katholijken van Ierland zal worden omhelsd.

— In de zitting van het lagerhuis van den 8. dezer, is het eerste gedeelte van het ontwerp van wet, betrekkelijk de granen, met 229 tegen 160 stemmen, en dus met eene meerderheid van 69 stemmen, aangenomen.

PARYS, den 10 Maart.

Gisteren was in de kamer der afgevaardigden aan de orde van den dag eene bijvoeging op het twintigste artikel van het ontwerp van wet op de politie der drukpers. Volgens dezelve moest de behandeling van zaken wegens eerrooverij met geslotene deuren geschieden. Van de zijde der oppositie deed men opmerken, dat zulks een inbreuk op het charter was, dat eene openlijke behandeling eischt, ten ware de regter het anders mogt noodig oordeelen. Men riep de ministers op, om zich over de zaak

te verklaren; doch deze zwegen stil. De meerderheid meende nu de ministers eene dienst te doen met de bepaling door te drijven, en zij haastte zich zulks te doen. Toen stonden echter de ministers van justitie en financien op en verklaarden, dat men in eene groote dwaling was vervallen, en verzochten, dat men nader het geheele, bij gedeelten aangenomene twintigste artikel maar mogt verwerpen, daar in de overige bepalingen van hetzelve reeds bij de wet van 1819 was voorzien. Dit gebeurde dan ook onder een algemeen schaterend gelagh. Vervolgens stelde een der leden een artikel voor, dat de dagbladen geen berigt van zaken wegens eerroverij zouden mogen geven, alvorens het vonnis daaromtrent zou zijn uitgesproken, en dat zij bij het berigt geven van geen eerste letters der namen zouden mogen gebruik maken. Het eerste gedeelte van dit voorstel werd terstond aangenomen; maar ook nu had de meerderheid zich weder overijld, en toen het tweede gedeelte zou voorgenomen worden, stond de minister van justitie op en verklaarde, dat er gewigtige bedenkingen tegen het artikel waren. De president deed hem opmerken, dat het eerste gedeelte evenwel reeds aangenomen was. De minister bestreed daarop het tweede gedeelte, en de voorsteller haastte zich hetzelve in te trekken. De meerderheid wilde toen, dat over het eerste gedeelte ook nader zou gestemd worden; maar de president verklaarde nu, dat hij die nadere stemming niet kon voordragen, zonder het reglement der kamer te schenden en een gevaarlijk voorbeeld te stellen. Zoo handelende, zeide hij, zoude men nimmer eenige zekerheid verkrijgen, en zou men steeds op den anderen dag kunnen herroepen, wat men op den eenen vastgesteld had. De nadere verwerping van het twintigste artikel kon men nog goed maken, door in het midden te brengen, dat door het later aangenomen gedeelte van hetzelve het geheel niet meer verderfelijk was; maar, vermits het eerste gedeelte van het onderhavige artikel aangenomen, en het tweede ingetrokken was, bleef er niets ter stemming over. Er werd nog poging gedaan, ook van de zijde van het ministerie, om den president van zijn gevoelen af te brengen; doch hij bleef volharden, en het artikel, waartegen de minister van justitie gewigtige bedenkingen heeft, maakt dus een gedeelte uit van de wet, zoo als de kamer der afgevaardigden die heeft goedgekeurd.

— Het volgende beknopte verhaal van eene te Madrid gevonniste zaak, is getrokken uit het *Journaal der regtbanken*:

De priester don *Antonio Z....*, verdacht en beschuldigd van zamenzwering tegen den Staat, werd door een alcade van Madrid ondervraagd, en verklaarde, dat de zaamgezworenen zich bedienden van *wilde strijdpaarden*, zonder opheldering te geven, wat onder deze strijdpaarden moest worden verstaan. Hij voegde er bij, zulks bij eenen advocaat van Ubeda, in het koningrijk Jaen, vernomen te hebben, door het lezen, zonder deszelfs medeweten, van een papier, hetwelk met den post moest zijn aangekomen, zonder dat men wist van waar of van wien. Vervolgens gaf hij eenen notaris, te Quesada, op, die papieren zou onder zich hebben, waarvan de ontdekking nuttig voor het gouvernement zou zijn. Deze notaris werd in hechtenis genomen en men maakte zich meester van zijne papieren, waaronder men eene nota, zonder naam of dagteekening, vond. In dit geschrift, hetwelk staatkundige zaken behandelt, vond men de volgende zinsneden: » De vrijheid is reeds geen vraagstuk meer, dat afhankelijk is van de redeneringen der dagbladschrijvers; het is een stellig denkbeeld, hetwelk de algemeene massa der volken is ingeprent, en zoodra de militaire adelregering met de godsdienstige dweeperij zal instorten, dan zal dit vermaarde verdrag bij de volken en de troonen worden aangenomen.... Een Staat als deze, die aanhoudend door de verlichting, de wijsbegeerte en de beschaving ondermijnd wordt, vertoont overhelling naar de rigting van deszelfs verwoesting; en, aangezien er geen bouwmeester is, die aan deze zwaartekracht een steunpunt geeft, zal de uitslag daarvan instorting zijn...."

De ondervraagde notaris van Quesada zeide, dat dit papier was geschreven door den advocaat *P*, te Ubeda.

Eene bijzondere zaak werd afzonderlijk, ten laste van dezen laatsten onderzocht, die de nota niet voor zijn geschrift wilde erkennen; deskundigen werden geroepen en verklaarden, dat de nota en eene naamteekening van den advocaat *P.*, welke men hun ter vergelijking had gegeven, hun *toeschenen* door dezelfde hand te zijn geschreven.

De verdediger van den advocaat betoogde in de eerste plaats, dat het geschrift, als zijnde slechts eene staatkundige schets, behelzende algemeene aanmerkingen, niet als misdadig kon worden beschouwd, en dat overigens, vermits de deskundigen niets gestaafd hadden, dit stuk niet voor het werk van zijnen client kon doorgaan. Deze gronden werden niet door de kamer van Alcades *de Casa y Corte*, zitting houdende te Madrid, aangenomen, maar de advocaat *P.* den 28. Januarij ll. veroordeeld om voor zes jaren in een klooster te worden opgesloten; maar dewijl hij verklaarde geene middelen te hebben om aldaar te leven, daar de uitoefening van zijn beroep zijn eenigste middel van bestaan was, heeft de kamer de straf veranderd en hem veroordeeld om gedurende vier jaren niet binnen zijne geboortestad te mogen komen, en om gedurende dien tijd tot op dertig mijlen van de hoofdstad en van de koninklijke verblijfplaatsen verwijderd te blijven.

AMSTERDAM, den 10. Maart.

De aangekondigde representatie van den *Achilles*, welke rol wij heden avond voor de laatste maal door den grooten *Snoek* zagen vervullen, verwekte bij het vrij talrijk en aanzienlijk publiek, gewis geenen min genoegelijken indruk, dan zijne laatste voorstelling van den *Hamlet*. Niettegenstaande de gevorderde jaren van onzen nog eersten tragischen tooneelspeler, deed hij ons in den bekenden lierzang zijne zeldzame natuurgave op nieuw bewonderen. Hij reciteerde denzelven met eene hem alleen eigene kracht van stem, welke niets te wenschen overlaat, hoewel het ons altijd is voorgekomen, dat de laatste regel der coupletten minder schel behoort te worden uitgesproken en de klemtoon meer op het woord *niet* moet vallen. — Mogten alle kunstenaars hunne gloriebaan zoo eindigen als de heer *Snoek* de zijne, zoo wij vertrouwen, zal eindigen, dan zou men van sommigen geene gegronde reden hebben te zeggen: » Zij overleven hunnen roem." Het karakter van den trotschen en wraakzuchtigen *Achilles*, door de pen van den verdienstelijken auteur dezes treurspels geschetst, is, hoe verachtelijk ook in *onze* oogen, meesterlijk voorgesteld, en zal altijd een' acteur vorderen, die hetzelve naar waarheid weet voor te dragen. Wij wenschen den opvolger van den heer *Snoek* geenen minderen roem in die poging toe. De voortreffelijke *Everts* heeft ons den *Patroclus* met waardigheid en talent doen zien en van *Hulst* heeft zich overtroffen in het verhaal der overwinning van *Achillis*. In één woord het stuk is wel uitgevoerd. Zelfs *Breeder* heeft ons in sommige passagies bevallen.

Mengelwerk.

OPHELDERING VAN EEN MIRAKEL DER 19. EEUW.

Fragment uit een' brief van ANTONIE DUVAL, *kweekeling in het Lyceum te* Poitiers, *aan zijn vriend* GUSTAAF LEMERCIER, *kweekeling in het Lyceum .... te* Parijs.

Ik kan niet afzijn, U eene aangename uitspanning mede te deelen, mij voor eenige dagen te beurt gevallen. Het was op Zondag den 17. December, hoewel geen uitgaansdag zijnde, dat onze geachte almoezenier mij zelf kwam afhalen. Dewijl er op dien dag eene missie naar de parochie van Migné, een uur afstands van de stad gelegen, plaats moest hebben, vreesde ik, dat zijn Eerw. het plan gevormd had mij daar heen te geleiden; maar neen! Wij gingen het middagmaal houden op het landgoed van den heer de C.... in de nabijheid van gezegd dorp. Van tafel opgestaan zijnde, stelden de beide geestelijke heeren, die, hoe vroom van aard ook, zich echter gaarne met natuurkundige onderzoekingen bezig houden, mij voor, eene hunner nieuwste proeven te doen waarnemen. Hiertoe mijnen lust betuigd hebbende, gingen wij in den tuin, waar zij mij een' vlieger van buitengewone grootte toonden. Dezelve was van hemelsch blaauw doorschijnend papier, in het midden bevond zich een wit kruis ter lengte en breedte van den vlieger, in den vorm als dat van den kasuifel eens priesters. Ziedaar, mijn vriend! zeide mij de heer aalmoezenier, het voorwerp, waarvan wij u een nader denkbeeld zullen trachten te geven.

De zon was op het punt van onder te gaan, en, zoo als gewoonlijk des avonds bij mooi weder, stak eene frissche koelte in het westen op, die de proefneming met den vlieger begunstigde en hem naar den kant der kerk, op eenigen afstand van ons verwijderd, deed opstijgen.

De beide heeren trachtten hem eerst zelve in de hoogte te brengen, maar misten daartoe, hoe groot hunne natuurkundige kennis ook wezen mogt, de noodige behendigheid, waarom ik hun voorsloeg die taak op mij te nemen. En, inderdaad, het gelukte mij, binnen weinige oogenblikken, den vlieger te doen stijgen, met dat gevolg, dat wij ons touw, ter lengte van 250 voeten, geheel uitvierden; en daar dit touw met den horizont een' hoek van 45° vormde, stond onze vlieger weldra op eene regtstandige hoogte van 200 voeten. Gij ziet hieruit, dat ik reeds goede vorderingen in de Geometrie heb gemaakt, hoewel onze geestelijke heer ons derzelver beoefening ten strengste heeft verboden.

Om op den vlieger terug te komen: dezelve bevond zich vlak boven de kerk van Migné, van waar het gezang der bedevaart-gangers ons in de ooren klonk. Ik kan u niet beschrijven, welke een schouwspel de in de lucht prijkende machine ons opleverde. Het blaauwkleurig gedeelte van den vlieger was met het hemelsch blaauw der lucht in een gesmolten; wij zagen alleen het groote witte kruis, zich nu, door de stralen der ondergaande zon, rozenkleurig vertoonende. Na eenigen tijd verduisterde deszelfs onderste gedeelte, naar gelang de zon de westerkim meer en meer naderde; hetzelve had weldra slechts vier gelijke armen, vervolgens drie, daarna een, en eindelijk was het geheel verdwenen, toen wij den vlieger weder inhaalden.

Wij keerden naar het kasteel terug, juist toen het geluid der kerkklok het einde der godsdienstoefening aankondigde. Ik had wel gewenscht deze proef op eenen anderen dag te herhalen, maar men zeide mij, dat de vlieger gebroken was, terwijl men mij opzettelijk verbood van het voorgevallene te spreken. Ten einde mij zulks te doen vergeten, voldeed men aan mijne snoeplust, door het toedeelen van allerhande lekkernijen, terwijl men mij zorgvuldig gadesloeg, gedurende de uren van uitspanning. Het is daarom, dat ik niets dringenders gehad heb u te melden, dan het zien dezer merkwaardige proef (*).

ADMODIATIE VAN HET REGT OP HET GEMAAL.

Onder deze benaming werd ons, in het laatste half jaar van 1825, eene belasting opgelegd, welke al dadelijk alle de nadeelen, die dezelve over deze gemeente gebragt heeft, deed voorspellen.

Voor het laatste half jaar van 1825 is deze gemeente, wier bevolking thans nog geen 6000 zielen telt, op ruim *f* 5600, en voor het jaar 1826, op ruim *f* 10,300 (opcenten, onder allerlei benamingen, daaronder be-

(*) » De overeenkomst, welke tusschen dit verhaal en dat van het mirakel, in den *Courier de la Meuse* geplaatst en door de *Etoile* overgenomen, heerscht, bewijst de echtheid dier beide stukken. De grootte alleen van het wonderdadige verschijnsel, waarvan gezegde dagbladen gewag gemaakt hebben, kan door de waarnemers wel eenigzins overdreven zijn opgegeven, daar de leken er ongetwijfeld even zeer door getroffen waren als de geestelijken, die van de maatregelen, door den heer aalmoezenier genomen, zeer verkeerd onderrigt schijnen geweest te zijn. Men merke nog op, dat men het volk in de kerk deed gaan juist in denzelfden oogenblik, dat het verschijnsel verdween."

gwepen,) aangeslagen. Deze aanslagen staan zeker niet in verhouding met de bevolking; want dan ware *Nijkerk*, in evenredigheid tot andere plaatsen, veel te hoog gequotiseerd, en wat nu overigens daartoe aanleiding kan gegeven hebben, valt moeijelijk te gissen. Men zegt, dat dezelve gegrond zijn geweest op eene berekening van de opbrengst van den accijns op het gemaal in 1814 of 1815; maar men behoeft maar weinig met de plaatselijke omstandigheden bekend te zijn, om te kunnen uitmaken, dat die berekening geen steek houdt, daar uit bewijsbare stukken blijken kan, dat deze gemeente jaarlijks ongeveer 300,000 Ned. ponden brood naar andere plaatsen uitvoert, en er in de gemelde jaren meer brood, vooral van tarwe, binnen de gemeente verbruikt werd, dan thans, nu door eene, voor deze plaats zoo noodlottige, vermindering van de tabaksplanterij, en de nadeelen, die dezelve sedert vele jaren heeft te weeg gebragt, bij den mingegoeden burger geen tarwebrood gegeten wordt, en velen in een rond jaar zich alleen van aardappelen generen moeten.

De belasting, zoo als die voor de Admodiatie bestond, is behoorlijk gedragen; geen vermoeden, dat dezelve ontdoken is, kan met grond worden aangevoerd, en het aantal bakkers alhier ten bedrage van 20, kan voor dat vermoeden niet pleiten, daar er geen is, die in dat beroep een genoegzaam middel van bestaan heeft: dezelven zijn tevens winkeliers, kooplieden, enz.

En welke zijn nu de gevolgen van de Admodiatie? Zij zijn zeer bedroevend.

De hooge aanslag der gemeente en het verbazend aantal armen, hetwelk men zegt, in de bevolking als 1 tot 8 te staan, hebben te weeg gebragt, dat niet alleen bouwlieden van de 2 en 3. klasse, maar zelfs personen van een zeer pecuniëel bestaan, ambachts- en handwerkslieden, in de hoogste klasse zijn aangeslagen, zoodat velen tot *f* 40 toe, in dezen aanslag te dragen hebben; terwijl sommigen zoo veel aan Admodiatie betalen moeten als het brood zelve hen te staan komt. — Bij de ontvangst der biljetten van kennisgeving, meenden de meesten der belaste personen, dat daaromtrent eene vergissing moest plaats hebben, en weigerden te gelooven, dat hun eene belasting opgelegd was, die voor sommigen meer bedroeg dan het beloop van alle andere belastingen over *drie jaren* bij elkander genomen. Maar, uit dezen twijfel werden zij door waarschuwingen van den ontvanger gewekt, en diegenen, welke waanden, deze impositie niet te behoeven te betalen, uit hoofde dezelve in het algemeen niet wel te betalen was, werden weder van deze redenering teruggebragt, door sommatien en dergelijke dwangmiddelen. Honderden trof dit lot. Die geld hadden of konden krijgen, betaalden, velen ten koste hunner crediteuren.

Die uit de minste klassen der aangeslagenen, bekreunt zich weinig over eene zoo drukkende impositie. Zijne geringe bezitting biedt geen voorwerp aan (*buiten* die, en somwijlen *met* die, welke de wet van de executie uitzondert,) waarop de kosten van een deurwaarders exploict, laat staan de belasting zelve, te verhalen zijn.

Ziedaar de gevolgen van die belasting, voor deze gemeente! Wij zouden er nog veel kunnen bijvoegen, als, onder meerderen, de zeer nadeelige invloed, welke dezelve op de stedelijke kas, die [illegible] voor het quota aan het rijk moet openstaan, uitoefent; doch [illegible] genoeg gezegd te hebben, om het drukkende dier belasting [illegible] duiden.

Reeds worden er van andere gemeenten [illegible] konden, met de Admodiatie waren ingenomen, [illegible] vernomen, en het is alzoo te hopen, en van de [illegible] van Zr. Ms. gouvernement te verwachten, dat [illegible], dat eene voor hetzelve [illegible] dragelijke belasting voor de ingezetenen [illegible] de onderhavige zal te niet doen.

De [illegible] voor *Nijkerk* nog eene weldaad zijn: over [illegible] zoude zij zulks [illegible] wezen, wanneer eene belangrijke klasse van ingezetenen verarmd, of door de belasting verjaagd was, en alzoo deze, anders zoo aangename, plaats, aan haren ondergang nabij gebragt.

Nijkerk, den 15. Februarij 1827. E. O.

De heer *Auguste Clavereau* heeft in de dagbladen een berigt doen plaatsen, waarbij hij zijnen dank betuigt aan degenen, die wel op zijne vertaling van het *Graf* hebben willen inteekenen: » de verdienste van deze menschlievende onderneming, zegt hij, komt hun toe; ik heb hun eene te verrigten weldaad aangewezen, en mijne verwachting is niet te leur gesteld. Om redenen, welke eenige dagbladen reeds beseft hebben, is mijne opdragt weggelaten; het werk zal binnen eenige dagen uitkomen met die van *Feith* aan zijnen vriend *Kantelaar*. Zoodra mogelijk, zal ik de som opgeven, welke bij de beheerders van het fonds van onderstand zal worden overgestort, ten behoeve der noodlijdende zieken, die nog gebukt gaan onder de ramp, waardoor een gedeelte onzer provinciën zoo lang werd geteisterd."

*** De treurige onheilen, welke *Ochten* getroffen hebben, door de vier doorbraken, in den nacht tusschen den 2. en 3. Maart, waardoor, behalve vele als nog onberekenbare verliezen, tien woningen zijn verwoest geworden, en aan even zoo vele huisgezinnen slechts datgeen is overgelaten, wat zij vlugtende met zich konden voeren, schrijven ons ondergeteekenden voor, om deze ongelukkigen aan de milddadigheid der ingezetenen van ons vaderland aan te bevelen. — Wij beloven met de getrouwste behartiging en alle onzijdigheid, de gelden, tot leniging dier rampen, ons toevertrouwd, aan te wenden, van de ontvangst der gelden door deze Courant melding te maken, als ook op dezelfde wijze, na den afloop, rekening te doen, met bijvoeging van de namen der ongelukkigen, aan wie wij dezelve hebben uitgereikt; waarom wij vertrouwen dat de menschlievenden in ons vaderland ons gaarne zullen ondersteunen door hunne bijdragen aan ons ondergeteekenden toe te zenden.

Ochten, den 1. Maart 1827.

C. VAN RIEMSDYK, *Burgemeester van Ochten.*
J. P. EGERDING, *Predikant te Ochten.*
P. VAN DER WILLIGEN, *Predikant te Tiel.*

*** De ondergeteekenden, de menschlievende welwillendheid hunner landgenooten kennende, veroorloven zich de ongelukkige bewoners van de gemeente *Beest*, die door de laatste doorbraken in den Waaldijk bij *Ochten*, aanmerkelijk veel geleden, en thans aan alles gebrek hebben, aan derzelver weldadigheid dringend aan te bevelen; en zich zelven aan te bieden, om alle liefdadige bijdragen, welke men aan het adres van éénen hunner zal gelieven toe te zenden, ten spoedigste, en op de meest doelmatige wijze ten nutte dier noodlijdenden te besteden.

Beest bij *Culenborg*, den 13. Maart 1827.

O. W. A. VAN BIJLAND VAN MARIENWEERT.
BETTING.
VAN OPLOO.

*** Te Culenborg is, met dankbaarheid, ontvangen, ten behoeve der noodlijdenden door den tegenwoordigen watervloed, eene som van *f* 80,102, benevens eenige hemden, van eenige ingezetenen van Velp, door de bemiddeling van den heer *Bosch von Rosenthal*.

Nader is ten zelfden behoeve en uit dezelfde hand nogmaals ontvangen eene somma van *f* 20.

ARNHEM, den 15. Maart.

Het water is hoog in den *Rijn* aan de Peal:

Den 14. Maart 4 El 7 Palm 0 Duim; gewassen 0 D. gevallen 10 D
Den 15. dito 5 El 0 Palm 0 Duim; gewassen 30 D. gevallen 0 D

Mijne geliefde Echtgenoote, *ANNA MARIA REIJERS*, beviel heden morgen om 3 uur voorspoedig van eene welgeschapen DOCHTER.

ARNHEM, den 12. Maart 1827. W. C. DE HAAS.

---

§ § § BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der Stad *NYMEGEN*, zullen, krachtens autorisatie van den Edel Achtbaren Raad, op Maandag den 19. Maart 1827, des middags ten 12 ure, in het Raadhuis dezer Stad, aan de minstaannemenden aanbesteden:

Het OPMAKEN en gedeeltelijk VERNIEUWEN van eene KAZERNE, gelegen aan de Burgstraat binnen de Stad *Nijmegen*, met de levering van alle de daartoe benoodigde BOUWSTOFFEN, zonder onderscheid, en met begrip van Arbeidsloonen, Steigeringen en Vervoer, van welken aard het ook zij.

Het Bestek en de Voorwaarden, waarop de Aanbesteding zal plaats hebben, zal ter dezer Stads Secretarie ter lezing liggen van Maandag den 5. Maart tot den dag der Aanbesteding; zullende de Inschrijvings-Billetten, ten minste één uur voor de Aanbesteding, aan den Heer Burgemeester moeten zijn ingediend.

ADVERTENTIE.

Het PLAATSELYK BESTUUR der GEMEENTE *BERG* is voornemens, om, op Donderdag den 5. April 1827, des morgens om 10 uren, op het Stadhuis te *'s Heerenberg*, in het publiek, aan de minstaannemenden te doen Besteden: Het BOUWEN van eene NIEUWE SCHOOL [illegible] binnen deze Gemeente, [illegible]

Waarvan de Teekening [illegible] dagen voor de Aanbesteding, ter Secretarie ter visie zullen liggen.

's Heerenberg, den [illegible] Maart 1827.

Het Plaatselijk Bestuur voornoemd,
Ter Ordonnantie,
De Secretaris der Gemeente *Berg*,
J. A. HACKLANDER.

* * * De Notarissen Mr. *H. B. VAN DAALEN* en *D. BEEK*, residerende te *Wageningen*, zullen op Woensdag den 21. dezer maand, des voormiddags ten 9 ure, binnen *Wageningen*, aan de *Hoogstraat*, in het huis letter A No. 147, publiek aan de meestbiedenden, voor Kontant Geld, verkoopen: een zeer ordentelijke INBOEDEL, bestaande in KABINETTEN, waaronder een MAHONIEHOUTEN zoo goed als nieuw, LEDIKANTEN met BEHANGSELS, BEDDEN met TOEBEHOOREN, DEKENS, TAFELS, eene HAARD, KAGCHEL, SCHILDERIJEN, zes ZILVEREN LEPELS en VORKEN, KOPER-, TIN-, BLIK-, YZER, (waaronder eene GELDKIST) GLAS- en AARDEWERK, VLOERKLEEDEN, GLASGORDYNEN, gemaakt BEDLINNEN en TAFELGOED, eene PAAUW en PAAUWIN, enz. Voorts zal men den volgenden dag, mede des voormiddags om negen uren, verkoopen: eene fraaije VERZAMELING van BOEKEN; waarvan in tijds Lijsten ter visie zullen worden gelegd, als: te *Wageningen* in de Societeit, te *Arnhem* in de groote Societeit en in die in de Menthensteeg, te *Utrecht* in de Studenten-Societeit, te *Nijmegen* in de groote Societeit; zijnde alles daags voor den Verkoopdag, van voormiddags 9 tot 12 uren, te zien.

† † † De Notaris *HOFFMANN VAN HOVE*, residerende te *Zalt-Bommel*, zal, namens zijne principalen, op Woensdag den 4. April 1827, provisioneel, en acht dagen daarna, zullende zijn den 11. April 1827, definitief, beiden des namiddags ten vier ure, ten huize van den Kastelein *G. GUDDEN*, aan de *Gamersepoort* binnen *Zalt-Bommel*, veilen en verkoopen:

1. Een Hecht, Sterk en Logeabel HUIS en ERVE, staande en gelegen in de *Gasthuisstraat*, binnen *Zalt-Bommel*.
2. Een HUIS en ERVE, in de *Waterstraat*, binnen *Zalt-Bommel* voornoemd.
3. Een HUISJE, staande tegen over de *Vischmarkt*.
4. Een HUISJE, staande op het *Kerkhof*.
5. Een zeer aangenaam gesitueerde TUIN, met fraaije KOEPEL en BOOMGAARD daar achter, beplant met exquise VRUCHTBOOMEN, gelegen aan de *Stads Cingel*, even buiten de *Gamersepoort*. — En
6. Een perceel WEILAND, op *Gameren*.

Nadere informatien ten Kantore van voorn. Notaris.

§ † † §. Wordt geadverteerd, dat, op het aan Z. M. den Koning gepresenteerde Request van *JOHANNES HANSSEN*, Koopman, wonende te *Dieren*, Arrondissement *Arnhem*, gepatenteerd geweest over den jare 1826; verzoekende SURCHEANCE VAN BETALING, mitsgaders van PROCEDURES EN EXECUTIEN VOOR DEN TIJD VAN TWAALF MAANDEN, welk Request door Z. M. was gerenvoijeerd aan Zijne Excellentie den Heer Minister van Justitie, en door dezen gesteld in handen van de derde Civiele Kamer van het Hoog Geregtshof in *'s Gravenhage*, hetzelve Hof bij appointement, in dato den derden Maart 1800 zeven en twintig; alvorens aan Z. M. te dienen van berigt, consideratien en advies, den Requestrant, benevens alle deszelfs Crediteuren heeft geordonneerd te compareren op Vrijdag den dertienden April achttien honderd zeven en twintig, voor de Heeren Mrs. *CARBASIUS* en *VAN NES VAN MEERKERK*, Raden in den Hove, als Commissarissen, die hen zullen hooren en den Hove rapport doen, met bijvoeging, dat, hetzij dezelve Crediteuren compareren, dan niet, door het Hof zal worden geadviseerd als bevonden zal worden te behooren, en voorts aan den Requestrant, hangende de deliberatien van Z. M., heeft verleend Provisionele Surcheance van betaling en van alle Regterlijke Vervolgingen.

Het Request, Appointement en de Balance zullen inmiddels te visie liggen in *'s Gravenhage*, ten Kantore van *ADRIANUS FRANÇOIS DE BAS*, Procureur bij welgemelden Hove, mitsgaders te *Arnhem* bij Mr. *JACOB MATTHEUS DE KEMPENAER*, Advocaat aldaar.

. UIT DE HAND TE KOOP

Eene zeer goede BOEKDRUKKERS-PERS, ingerigt voor groot formaat, en in der tijd gemaakt door den beroemden A. SMIT. — Met gefrankeerde brieven te bevragen ter Boek- en Courant-Drukkerij van *C. A. THIEME*, te *Arnhem*.

† † § TE HUUR: een ZOMERVERBLYF, aan de *Klingelbeek*, tusschen *Arnhem* en *Oosterbeek*, 25 minuten gaans van *Arnhem*, nabij den Steenweg, die van gemelde stad op *Utrecht* loopt, zeer nabij de Rivier den *Rijn* en geheel watervrij; bestaande uit drie KAMERS, KEUKEN, KELDERS, KOETSHUIS en STALLING voor twee paarden; voorts TUINMANSWONING, MEIDEN- en KNECHTSKAMER, TUIN en KOEPEL, te zamen groot ruim 28 Roeden en 38 Ellen Nederlandsch, te aanvaarden met primo Mei 1827, voor eene jaarlijksche huur van *f* 350.

Informatien zijn te bekomen bij *B. KERKHOFF*, in het Logement *de Paauw*, te *Arnhem*; brieven franko.

NEDERLANDSCHE KONINKLYKE DILIGENCE-ONDERNEMING, IN VERBINDING MET DE KONINKLYKE PRUISSISCHE POSTWAGENS.

De Ondergeteekende, Ondernemer van KONINKLYKE DILIGENCES, berigt het geëerd Publiek, Reizigers en Koophandel, dat het Z. M. den Koning behaagd heeft, aan hem, in verband en correspondentie zijner reeds bestaande Diligence-Diensten van *Amsterdam*, *'s Hage*, *Leyden* en *Rotterdam*, door *Utrecht* naar *Deventer* en *vice versa*, concessie te verleenen, om, in uitbreiding van deze, eene Diligence-Dienst driemaal 's weeks, als [illegible] *Donderdags* en *Zaturdags* van *Deventer* naar *Enschedé* en *vice versa* op te rigten.

Dat hij met het *Koninklijk Pruissische Postambt*, te *Munster*, [illegible], om met den aanvang dezer Dienst, ook te gelijker tijd *'s Maandags* en *Donderdags* eene verbinding met de *Koninklijke Pruissische Postwagens* op *Munster*, *Bremen*, *Hamburg* en ook door *Munster* op *Westphalen* de *Rijn-provincien* en geheel *Duitschland*, en zoo omgekeerd op de NEDERLANDEN, daar te stellen.

Zullende deze nieuwe inrigting op *Maandag den 2. April* eenen aanvang nemen, zoo dat door deze verbinding aan het geëerd Publiek, Reizigers en Koophandel gelegenheid aangeboden wordt om van *Amsterdam*, *Rotterdam*, *Leyden* en *'s Hage*, *'s Maandags*, *Donderdags* en *Zaturdags* door *Utrecht* en *Deventer*, (ook, in correspondentie op *Zwolle*, *Groningen* en *Vriesland*,) in eenen dag naar *Enschedé* en volgende dagen terug te kunnen reizen, terwijl men *'s Maandags* en *Donderdags* van *Amsterdam*, *Leyden*, *'s Hage* en *Rotterdam*, door *Utrecht*, *Deventer* en *Enschedé* onafgebroken de Reis zal kunnen voortzetten naar *Munster*, *Bremen*, *Hamburg*, *Westphalen*, de *Rijn-provincien* en geheel *Duitschland*, en ook zoo omgekeerd op *Munster*, van waar de *Koninklijke Pruissische Postwagens 's Maandags* en *Donderdags* des morgens om *zeven* uren vertrekken zullen, om, [illegible] *Enschedé*, *Deventer* en *Utrecht* naar *Amsterdam*, *Rotterdam*, *Leyden* en *'s Hage*, en ook naar *Antwerpen*, *Brussel* en geheel [illegible] doorreizen.

De prijzen der [illegible] zoo voor Passagiers als Koopmansgoederen en Geldspecien, zijn [illegible], en men zal alle attentie ten gerieve der Reizigers en Goederen [illegible] deze Diligences door geschikte *Conducteurs* begeleid worden [illegible].

De Ondergeteekende vleit zich, ook [illegible] Onderneming met die gunst en dat vertrouwen te zullen worden [illegible] het genoegen heeft bij zijne reeds bestaande Diensten te ondervinden.

Utrecht, den 10. Maart 1827.

LOUIS VERMEULEN.

De DILIGENCES van *'s Hage* door *Leyden* en van *Rotterdam* door *Gouda* naar *Utrecht* en *vice versa*, in verbinding met bovengemelde Diensten, alsmede met die van *Utrecht* naar *Arnhem*, *Zutphen*, *Nijmegen* en *Cleef*, *vice versa*, zullen weder met *den eersten April* [illegible] *tweemaal daags vice versa* te rijden, vertrekkende van *'s Hage* en *Rotterdam* des morgens ten *vijf* ure, en des namiddags ten *drie* ure, [illegible] voor *half elf* ure des morgens en voor 9 ure des avonds te *Utrecht* [illegible], en van *Utrecht* vertrekken naar *'s Hage* des morgens ten *zeven* ure, en des namiddags ten *half vijf* ure, en naar *Rotterdam* des morgens ten *acht* ure, en des namiddags ten *vijf* ure.

De voornaamste Kantoren dezer Ondernemingen, alwaar men Plaatsen bespreken en Goederen ter verzending kan aanbieden, zijn:

Te *Amsterdam*, bij den Heer C. VAN DER HORST, op het *Singel* bij het *Koningsplein*.
Te *'s Hage*, bij den Heer SCHRODER, *Hoogenieuwstraat*.
Te *Leyden*, bij den Heer SMITS, aan de *Wittepoort*.
Te *Rotterdam*, bij den Heer W. WOLTERS, Paarden-Posterij.
Te *Gouda*, bij den Heer F. P. VIS, in *den Zalm*, Paarden-Posterij.
Te *Utrecht*, bij den ONDERNEMER, in het *Zutphensche Posthuis*.
Te *Deventer*, bij den Heer J. TEN HAVE, in de *Nieuwe Keizers Kroon* op de *Stroomarkt*.
Te *Enschedé*, bij den Heer LE ROI, in het *Munstersche Posthuis*.

† † † De Ondergeteekenden met hunne Medeleerlingen van wijlen den Hoogleeraar *J. M. KEMPER*, ter vereering der nagedachtenis van dezen verdienstelijken man, op — of in de nabijheid van — deszelfs Graf, een eenvoudig, maar sierlijk *Gedenkteeken* wenschende te stichten, noodigen bij deze alle BEOEFENAARS der BEELDHOUWKUNDE, en tevens alle verdere KUNSTKENNERS uit, om binnen drie maanden, na heden, met opgaaf van hunne Namen en Woonplaatsen, aan den eerst Ondergeteekenden in te zenden alle *Ideën* of *Schetsen*, welke zij oordeelen, dat aan het voorgestelde oogmerk zouden kunnen beantwoorden. De Ondergeteekenden loven daarbij eene belooning van TIEN DUKATEN uit, voor die *Schets*, welke door de meerderheid der Deelnemers, aan de gezegde vereering, of van de Kommissie uit dezelven te benoemen, gekozen zal worden, om tot Model van het verlangde *Gedenkteeken* te verstrekken. De bekroonde Schets zal daardoor het Eigendom der Deelnemers worden; de andere Schetsen zullen, na de gezegde keuze, aan derzelver inzenders terug gezonden worden.

Arnhem, den 5. *Maart* 1827.
J. M. DE KEMPENAER.
J. T. H. NEDERMEIJER VON ROSENTHAL.

. NIEUWE BOEKWERKEN, in den jare 1826 uitgegeven door *J. IMMERZEEL*, JUNIOR, Boekhandelaar in *'s Gravenhage*.

I. Mr. WILLEM BILDERDYK. (Nederlandsche Spraakleer, door) 8vo. . . . *f* 5 — 25
II. ——— (de Geuzen: Vaderlandsch Gedicht, door Jonkheer ONNO ZWIER VAN HAREN. Uitgegeven door). Nieuwe herziene druk, 2 deelen in kl. 8vo. op postpapier . . . 3 —
op velin papier . . . 3 — 90
III. Gedenkboek van Neêrlands Watersnood, in Februarij 1825. Door J. C. BEIJER, 2 deelen in 8vo., met platen en kaarten. . . . 12 —
Van dit werk zijn nog enkele exemplaren op schrijf- en velin papier verkrijgbaar.
IV. Nagelaten Gedichten en Verhandelingen van Mr. J. C. C. DEN BEER POORTUGAEL, met een fraai titelvignet, door P. VELYN, 8vo. . . . 3 — 60
V. Nederlandsche Muzen-Almanak voor 1827. *Negende Jaar*. . . 3 — 50
Nog weinige complete stellen à . . . 31 — 50
VI. Bloemen van Nederlandsche Dichtkunst, voor de jeugd. Bijeenverzameld door A. J. LASTDRAGER en D. OUWERSLOOT, Kostschoolhouders te *Amsterdam*. 1. deel, in kl. 8vo. . . . 0 — 90
Van dit, op vele scholen reeds ingevoerd, werkje zal in den loop dezes jaars eene editie met platen en portretten, tot prijzen en geschenken geschikt, het licht zien.
VII. Geschiedenis van de Herstelling van Griekenland, bevattende een kort begrip der gebeurtenissen sedert 1740 tot 1824, door F. C. H. L. POUQUEVILLE, te voren Consul-Generaal van *Frankrijk* bij ALI, Pacha van *Janina*, met platen, portretten en kaarten. Naar de [illegible] 3. deel. . . 9 —
VIII. Napoleon en het groote Leger in Rusland, of kritisch onderzoek van het werk van den graaf PH. DE SEGUR, door den generaal GOURGAUD, gewezen Ordonnans-Officier en Aide de Camp van Keizer NAPOLEON; naar de 3. Fransche Uitgave; 2 dn. 8vo. compleet . . 5 —
IX. De deugdzame Man, of de Onnozele, door L. B. PICARD, lid der Fransche Akademie en Schrijver van de *kluchtige Aventuren van Laurentius Ciffard*, het vorig jaar door denzelfden uitgever in 't licht gezonden. Uit het Fransch vertaald, 2 dn. 8vo. compleet . . 6 —
X. Merkwaardige gedachten van vermaarde Vrouwen. Uit het Fransch vertaald. Dit zeer net op velin postpapier in zakformaat gedrukt werkje is een pendant tot de *Gedachten van den graaf de Ségur*, het jaar te voren bij denzelfden uitgever verschenen . . 1 — 20
XI. Boertige Reis door *Europa*, door A. FOKKE SIMONSZ., derde druk in klein 8vo., 1. en 2. deel op postpapier. . 3 —
op velin papier. . 3 — 90
Dit werk, dat in 4 deelen compleet zal zijn, is gedrukt in denzelfden vorm als:
Mr. R. FEITH'S Dicht- en Prozaïsche werken, 11 deelen.
——— en J. KANTELAAR'S Bijdragen ter bevordering der schoone Kunsten en Wetenschappen, 2 deelen.
Mr. W. BILDERDYK'S Poëzij, 3 deelen.
——— Mengelpoëzij, 2 deelen.
——— [illegible] (De Geuzen) 2 deelen.
H. TOLLENS, Cz., Gedichten, 3 deelen.
J. F. HELMERS, Gedichten, 3 deelen.
J. IMMERZEEL, Jr., Gedichten, 2 deelen.
Te zamen 26 deelen, die bij denzelfden uitgever verkrijgbaar zijn op postpapier à . . 39 —
op velin papier à . . 51 — 90
Of elk afzonderlijk tegen *f* 1 — 50 op postpapier, en tegen *f* 1 — 95 op velin papier per deel.

. Bij den Boekhandelaar C. A. THIEME, te *Arnhem*, is van de Pers gekomen en alom verkrijgbaar gesteld:

I. LOTGEVALLEN VAN LODEWYK MANHEIM. Eene op waarheid gegronde Geschiedenis. *(Niet vertaald)* . . *f* 2 — 90
II. LAUWERKRANSJE ter belooning en aanmoediging der lieve Jeugd; met 6 gekleurde plaatjes . . *f* 0 — 90
III. Dr. H. G. TZSCHIRNER, Twee Brieven, naar aanleiding van het onlangs te *Dresden* uitgekomen werk: *de Zuivere Katholieke Leer*. . . *f* 1 — 25
Bij dit werkje zijn gevoegd twee hoogst belangrijke bijdragen, den overgang van twee personen uit de Roomsche tot de Hervormde Kerk betreffende. Deze personen zijn de Heeren MOLLARD-LEFEVRE uit *Lyon*, in *Frankrijk*, en JOSEPH BLANCO, eertijds Spaansch Geestelijke.
IV. G. H. HEIN, N. S. HOEK en W. VAN VLOTEN, predikanten te *Kampen*, DRIE LEERREDENEN tot besluit van het jaar 1825 en ter opening van het jaar 1826 . . *f* 0 — 90

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.